

Auca d'una resposta del senyor Gaudí

1. Tothom n'ha sentides dir
d'aquest gran senyor Gaudí
2. ...que cada hora —no s'hi val!—
fa una cosa genial
3. ...i no deixa viure en pau
l'home savi ni el babau
4. Ell alçava amb ferro vell
l'alta gàbia d'en Güell.
5. Arma un temple a Sant Martí
que mai més no tindrà fi.
6. Ningú diu de can Calvet
que no fa calor ni fred.
7. En un Parc posa en Gaudí
l'Orient a estil d'ací.
8. La gran Seu del mallorquins
esbotzà de part de dins.
9. Amb la casa d'en Batlló
burxa el neci espectador,
10. ...i amb la casa d'en Milà
es pot dir que el va aixafar.
11. Ara ha fet una maqueta
d'una església “maqueta”.
12. És el temple i cada altar
tot de fil d'empalmar.
13. Però l'èxit d'en Gaudí
ve d'allò del violí.
14. Per cinc cèntim ho sabreu
(de les auques és el preu).
15. Dona O Comes i Abril
va guarnir un saló d'estil.
16. L'estil era... no ho sé pas,
un Lluís que no ve al cas.
17. Ella té un oncle segon
que ha rodat per tot el món.
18. Un matí que era al Midí
se li ocorre de venir.
19. I ell que pensa: “A la neboda
dec encar present de boda;
20. ...quan convé no hi planyo res:
el present serà de pes.”
21. Pensa, es mou, surt a passeig...
i de cop es diu: “Ja ho veig!
22. De petita l'he sentit
fent escales dia i nit
23. ...que era, ai, per “desiguals”
el terror de les escales.
24. Un piano li daré;
tant se val que quedi bé.”
25. I ja posa un telegrama:
“Cua Erard per a una dama.”
26. Ell arriba (per Cervera)
i el piano ja l'espera.
27. Cap a la senyora Comes
el mena un cotxet amb gomes
28. ...i mant camàlic que sua
puja el piano de cua.
29. Per sobtar-la era un dia
que la senyora tenia,
30. ...alleujant la consciència,
“cine” de beneficència..
31. Porten amb emoció
le gran fòtil al saló.
32. La neboda va arribar:
“Oncle!” “Noia!” (Allò que es fa).
33. En mirar el present novell
dona O no cap en pell.
34. Un veí li diu més tard:
“Romp l'estil, el seu Erard.”
35. “Com ho fem? I el vull lluir!”
“Ja veuràs, crido en Gaudí.”
36. Ell, molt fi ve de seguida:
“Què volia, si és servida?”
37. “Ja coneix, -diu ella humil-
que el saló tot és d'estil.
38. Sense fer cap greuge a l'art
on posem aquest Erard?”
39. En Gaudí mira el saló
amb aquella emoció.
40. Ressegueix tots els indrets
i mesura les parets.
41. D'un brocat alça les gires
i separa cinc cadires.
42. I aleshores somrient,
ell que mou el cap d'argent.
43. La senyora, esperançada,
va a saber-li l'empescada.
44. “Tanmateix, senyor Gaudí!
Digui, digui, ja pot dir.”
45. Don Antoni amb la mà dreta,
es rascava la barbeta.
46. “És vostè —diu molt atent—
qui es dedica a l'instrument?”
47. La senyora que li explica:
“Oh, veurà. Toco una mica.”
48. I va fer el senyor Gaudí:
“Miri, toqui el violí.”

Josep Carner, 1914